

1. Rabbi Moshe Isserles (16th century Poland), Shulchan Aruch Orach Chaim 682:1

י"א כששכח על הניסים בברכות המזון כשמגיע להרחמן יאמר: הרחמן יעשה לנו נסים ונפלאות כשם שעשית לאבותינו בימים ההם בזמן הזה בימי מתתיהו כו' (כל בו, וכבר נתבאר סימן קפ"ז סעיף ד').

Some say that one who forgets *Al haNisim* in Birkat haMazon should say, when reaching *HaRachaman*, "May the merciful One perform miracles and wonders for us, as You did for our ancestors in those days, at this time. In the days of Matityahu, etc."

What is a Tefilat Shav?

- *When is prayer considered "useless"?* See sources 2-5.
- *But don't we have a tradition of praying for miracles?* See Sources 8-12, 15 and 18

2. Mishnah, Berachot 9:1 (54a)

מברך על הרעה מעין על הטובה ועל הטובה מעין על הרעה. והצועק לשעבר הרי זו תפלת שוא. היתה אשתו מעוברת ואומר 'יהי רצון שתלד אשתי זכר' הרי זו תפלת שוא. היה בא בדרך ושמע קול צוחה בעיר ואומר 'יהי רצון שלא תהא בתוך ביתי' הרי זו תפלת שוא.

One should bless for the bad which is part of the good, and for the good which is part of the bad. One who cries out for what has passed is praying uselessly. If one's wife is pregnant, and one says, "May it be Gd's will that my wife birth a son," this is a useless prayer. If one is coming in from the road and he hears a cry in the city and he says, "May it be Gd's will that this not be in my house," this is a useless prayer.

3. Talmud, Bava Metzia 42a

תנו רבנן: ההולך למוד את גורנו אומר "יהי רצון מלפניך ד' אלקינו שתשלח ברכה במעשה ידינו." התחיל למוד אומר "ברוך השולח ברכה בכרי הזה." מדד ואחר כך בירך הרי זה תפילת שוא, לפי שאין הברכה מצויה לא בדבר השקול ולא בדבר המדוד ולא בדבר המנוי אלא בדבר הסמוי מן העין...

Our sages taught: One who enters to measure his granary should say, "May it be Your will, Gd, our Master, that You send blessing to our deeds." When he begins to measure, he should say, "Blessed is the One who sends blessing to this pile." If he measures and then blesses, this is a useless prayer, for blessing is not found in that which is weighed, measured or counted, but only in that which is hidden from the eye...

4. Talmud, Taanit 19a

ירדו גשמים ברביעה ראשונה וזרעו ולא צמחו, אי נמי צמחו וחזרו ונשתנו, מתריעין עליהן מיד. אמר רב נחמן: דוקא נשתנו, אבל יבשו לא. פשיטא, "נשתנו" תנן! לא צריכא דאקון. מהו דתימא אקנתא מילתא היא, קמשמע לן.

If the first rains come, and they plant, and the seeds fail to sprout, or they sprout and then go bad, they pray communally immediately. Rav Nachman said: Only if they go bad, but not if they dry out.

Of course – it said "go bad"! He needed to state it because of the case in which they then grow a bit. I might have thought this partial growth is significant; this teaches that it is not.

5. Rashi (11th century France) to Taanit 19a

אבל יבשו - לא צריך, דמכאן ואילך לא יועיל, והוא תפלת שוא.

"If they dry out" there is no need, for from then on it will not help, and this would be a useless prayer.

6. Rabbi Akiva Eiger (18th-19th century Austria/Prussia) to Shulchan Aruch Orach Chaim 230

אל יתפלל אדם לבקש דבר שאינו כפי הטבע. ואף שהיכולת ביד הקב"ה... ואסור להתפלל שיעשה לו הקב"ה נס בשינוי עולם כגון שיוציא אילן זה פירות קודם זמנו. ס"ח סי' תשצ"ה:

One should not pray, asking for that which is not natural, even though Gd can do this... And one may not pray for Gd to perform a miracle on his behalf, changing the world, such as causing this tree to produce fruit before its time. (Sefer Chasidim 795)

7. Rabbi Eliyahu Cramer (18th century Lithuania), Sh'not Eliyahu commentary to Mishnah Berachot 9:1
אף על הדבר שיכול להיות אלא שלא על פי טבע, רק על דרך נס, הרי זה תפלת שוא.
Even for that which could be, but only unnaturally and only via a miracle, this would be a useless prayer.

8. Talmud, Berachot 60a

ולא מהני רחמי? מתיב רב יוסף, "ואחר ילדה בת ותקרא את שמה דינה" - מאי 'ואחר'? אמר רב: לאחר שדנה לאה דין בעצמה ואמרה, 'שנים עשר שבטים עתידין לצאת מיעקב, ששה יצאו ממני וארבעה מן השפחות, הרי עשרה. אם זה זכר, לא תהא אחותי רחל כאחת השפחות,' מיד נהפכה לבת, שנאמר 'ותקרא את שמה דינה.'!"

And prayer is not effective? Rav Yosef challenged from the following lesson: "And then she birthed a daughter, and she called her Dinah" – What is "And then"? Rav said: After Leah judged independently, saying, 'Jacob will produce twelve tribes. Six have come from me, and four from the maids, for a total of ten. If this is a male, my sister Rachel will not even be like one of the maids.' Immediately, she became a daughter. Thus it says, 'And she called her Dinah.'!"

9. Talmud, Berachot 10a

"א"ל, "בן אמוץ, כלה נבואתך וצא! כך מקובלני מבית אבי אבא, אפילו חרב חדה מונחת על צוארו של אדם אל ימנע עצמו מן הרחמים." [Chizkiyah] said to him: Son of Amotz, finish your prophecy and leave! So I have received from the house of my father's father: Even if a sharp sword is placed upon one's neck, he should not abstain from prayer.

10. Talmud, Taanit 23a

שלחו לחוני המעגל התפלל וירדו גשמים התפלל ולא ירדו גשמים עג עוגה ועמד בתוכה כדרך שעשה חבקוק הנביא שנאמר...
They sent to Choni the Circle-Drawer: Pray, and rain will fall. He prayed, and rain did not fall. He made a circle and stood in it, as Chavakuk the Prophet did...

11. Talmud, Berachot 10a

הנהו בריוני דהוו בשבבותיה דרבי מאיר והוו קא מצערו ליה טובא הוה קא בעי רבי מאיר רחמי עלויהו כי היכי דלימותו. אמרה ליה ברוריא דביתהו, מאי דעתך?... בעי רחמי עלויהו דלהדרו בתשובה ורשעים עוד אינם בעא רחמי עלויהו והדרו בתשובה.
Zealots in Rabbi Meir's neighbourhood caused him great pain; Rabbi Meir prayed that they should die. His wife Beruriah asked him, 'What are you thinking?... Pray for them to repent, and there will be no more wicked people.'

12. Talmud, Berachot 60a

אין מזכירין מעשה נסים. ואיבעית אימא מעשה דלאה בתוך ארבעים יום הוה.
We do not mention miracles. Alternatively, Leah's incident was within the first forty days of gestation.

13. Rabbi Moshe Feinstein (20th century USA), Igrot Moshe Orach Chaim 2:111

אף שתירץ "אין מזכירין מעשה נסים" שמשמע שהוא תירוץ גם על מה שהיתה רשאה להתפלל, הוא רק לאה שאין דוגמתה בכל הדורות וגם אולי הוא מצד הדין שדנה, וגם בלאה סובר תירוץ בתרא שלא היתה רשאה והוצרך לתרץ דהיה זה בתוך ארבעים יום.
Even though it answered, "We don't mention miracles," indicating that this justifies her prayer, this is only for Leah, the likes of whom did not exist in any generation. Also, it may only have been because of her logic. Also, even regarding Leah the latter answer says she would not have been permitted to do this, and it needed to say that this was within the forty days.

14. Talmud, Rosh HaShanah 18a

רבי יצחק אמר יפה צעקה לאדם בין קודם גזר דין בין לאחר גזר דין. וגזר דין דצבור מי מיקרע? והא כתוב אחד אומר "כבסי מרעה לבך (ירמ' ד:יד)" וכתוב "כי אם תכבסי בנתר ותרבי לך ברית נכתם עונך לפני (ירמ' ב:כב)" - מאי לאו כאן קודם גזר דין כאן לאחר גזר דין? לא, אידי ואידי לאחר גזר דין, ולא קשיא - כאן בגזר דין שיש עמו שבועה, כאן בגזר דין שאין עמו שבועה.

Rabbi Yitzchak said: Crying out is good before and after the [Divine] verdict. But will a verdict against a community be torn up? Jeremiah 14:4 says, "Wash your heart of evil," but Jeremiah 2:22 says, "Even should you wash with nitre and increase your borax, your sins would remain a stain before Me!" Is not the former before the decree and the latter after the decree? No; both are after the decree, and there is no conflict: One is with a verdict accompanied by an oath, and the other is with a verdict that is not accompanied by an oath.

15. Rambam (12th century Egypt), Mishneh Torah, Hilchot Yesodei haTorah 10:4

דברי הפורענות שהנביא אומר כגון שיאמר פלוני ימות... אם לא עמדו דבריו אין בזה הכחשה לנבואתו, ואין אומרים הנה דבר ולא בא, שהקב"ה ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה ואפשר שעשו תשובה ונסלה להם כאנשי נינוה....

A prophet's prediction of punishment, such as saying that someone will die... If these words do not stand, this does not contradict his status as a prophet, and we do not say, "See, it did not come true." Gd is long in patience and great in generosity, and He regrets harm. Perhaps they repented and were forgiven, like Nineveh...

16. Rabbi Yonah Landsofer (17th-18th century Prague), Me'il Tzedakah 7

פי' [רש"י] שהיו בורים וע"ה ומחסרון ידיעתם עשו מה שעשו ועל כיוצא באלו הדין נותן להתפלל עליהם...

[Rashi] explained that they were uneducated and ignorant, and they acted out of ignorance. For such people, logically, one could pray...

17. Rabbi Yosef Chaim of Baghdad (19th century), Ben Ish Chayil I, Derashah for Shabbat Shuvah 1

תשובת הרהור באה מכוחו יתברך, שהיציאה מתגרה באדם בכל עת והקב"ה עוזרו לתת בלבו הרהור תשובה, והאדם נעזר בזה, דע"י תשובה שתהיה לו על ידי יתברך בהרהור, יהיה לו כח להתגבר על יצה"ר.

Thought-based repentance comes from Gd, for the yetzer hara goads a person at all times and Gd aids him, putting thoughts of repentance in his heart. This helps the person, for via the thought-based repentance which Gd provides, he will have the strength to overpower the yetzer hara.

18. Rabbi Chaim Margaliyot (18th-19th century Poland), Shaarei Teshuvah, Orach Chaim 187:3

ועי' מ"ש אא"ז בבכור שור דאע"ג דמוכח בברכות שאין להתפלל שיעשה לו נס, מ"מ כיון שאומר "יעשה לנו" לשון רבים שפיר דמי... וגם יש לחלק דכגון ההיא דמלחמת חשמונאי שהנסים היו דרך טבע העולם לא היה תפלת שוא, אבל צריך לזהר מלהתפלל שיעשה לו נס היוצא מדרך טבע העולם.

See what my father wrote in Bechor Shor: Even though the Talmud in Berachot makes clear that one should not pray for a miracle, still, since one says "for us" in the plural, this is fine... One should also distinguish [this prayer] because it is like the Hasmonean war, in which the miracles occurred in the manner of nature, and so this is not a useless prayer. But one must be careful not to pray for a miracle which leaves the natural order.

Is a Tefilat Shav actually prohibited?

- *Is there a prohibition? See sources 20-22*
- *Why should it be prohibited? For traditional approaches, see sources 23-25*

19. Rabbi Chaim Ibn Attar (17th century Morocco, Israel), Chefetz Hashem, Berachot 60a

טרח תנא למיתני זה דאסור להתפלל לפני ד' תפילה דאי איפשר לקיימה לו ד'. ולזה נמי קאמר בסמוך 'אין מזכירין מעשה ניסים', והוה ליה למימר 'מעשה ניסים הוה' אי נמי 'מעשה ניסים שאני', אלא הכוונה לומר דאין להאדם לשאול...

The sage made the effort to teach that one may not pray before Gd a prayer which Gd cannot fulfill. Thus it said, "We do not mention miracles," rather than say, "It was a miracle" or "Miracles are different." This means to say that one may not request...

20. Talmud Yerushalmi, Taanit 3:2

תני: "מתריעין על האילן בפרס הפסח, לבורות לשיחין ולמערות בפרס העצרת." מעתה אפי' יותר מיכן? יותר מיכן מעשה ניסים, ואין מתריעין על מעשה ניסים.

We have learned: We pray communally for the trees at the time of Pesach, and for the cisterns at the time of Shavuot. Then we should also do so further along? Further along, [having rain] would be miraculous, and we do not hold communal prayer for miracles.

21. Rabbi Yehudah heChasid (12th century Germany), Sefer Chasidim 795

אל יאמר אדם אחר שנתעברה אשתו יהי רצון שתלד אשתי זכר.

One whose wife is already pregnant should not say, "May it be Gd's will that my wife birth a son."

22. Rabbi Moshe Feinstein (20th century USA), Igrot Moshe Orach Chaim 2:111

אסור אף להתפלל שיעשה לו השי"ת נס, כמפורש בברכות דף ס'... הקשה הגמ' מלאה שהתפללה כשהיתה מעוברת בזכר שתהיה נקבה, אלמא אף לאה שהיא מהאמהות הקשה שהיה אסור לה להתפלל, אף שראויה היתה להעשות לה נס וגם הורגלו האבות והאמהות בנסים!
One may not even pray that Gd perform a miracle for him, as is explicit in Berachot 60... The Talmud asks from Leah, who prayed while pregnant that her son should be a daughter – we learn here that even regarding Leah, one of the Matriarchs, we ask that she should not have been allowed to pray, even though she deserved a miracle, and even though the Patriarchs and Matriarchs experienced miracles regularly!

23. Rabbi Aharon HaLevi (13th century Spain), Sefer haChinuch 424

שנמנענו שלא לנסות יותר מדאי הנביא המיסר את העם והמלמד דרכי התשובה אחר שנדע אמת נבואתו... וכמו כן בכלל האזהרה שלא לעשות מצוות ד' ברוך הוא על דרך הנסיון, כלומר שיעשה אדם מצוה לנסות אם יגמלהו ד' כצדקו...
We are not to overly test a prophet who rebukes the nation and teaches them to repent, once we know the truth of his prophecy... Likewise, the prohibition includes that one may not perform Gd's mitzvot as a test, meaning to test whether Gd will reward one's righteousness in kind...

24. Rambam (12th century Egypt), Moreh Nevuchim 3:32

האותות כלם אף על פי שהם שנוי טבע ישנה ד' איש אחד מאישי הנמצאות, אך טבע בני אדם לא ישנהו ד' כלל על צד המופת... ולא אמרתי זה מפני שאני מאמין ששנוי טבע כל אחד מבני אדם קשה על ד' יתעלה, אך הוא אפשר ונופל תחת היכולת, אלא שהוא לא רצה כלל לעשות זה ולא ירצהו לעולם...
All signs, even though they alter nature, Gd will alter for one person among all who exist, but He will not alter the nature of human beings at all, as a miracle... And I do not say this because I believe that changing the nature of all people would be difficult for Gd! It is possible and within His capacity. But He does not wish to do this at all, and He will never wish it...

25. Talmud, Shabbat 32a

לעולם אל יעמוד אדם במקום סכנה לומר שעושין לו נס, שמא אין עושין לו נס, ואם עושין לו נס מנכין לו מזכותיו.
One should not stand in a dangerous place, saying that a miracle will be done for him, lest a miracle not be done for him. And if a miracle should be done for him, his merits would be reduced.

The problem of ineffective prayer

26. Talmud, Taanit 14b

אין אדם חשוב רשאי ליפול על פניו אלא אם כן נענה כיהושע בן נון... אין אדם חשוב רשאי לחגור שק אלא אם כן נענה כיהורם בן אחאב...
A person of status may not fall on his face, unless he will be answered like Yehoshua ben Nun... A person of status may not wear sackcloth unless he will be answered like Yehoram ben Achav...

27. Talmud Yerushalmi, Taanit 2:6

כל מי שאינו כשר כיהושע שאם יפול על פניו ויאמר לו הקב"ה "קום לך" אל יפול. ובלבד יחיד על הציבור:
One who is not kosher like Yehoshua, such that if he would fall on his face then Gd would say to him, "Rise," should not fall. This is only an individual before the community.

28. Rabbi Shlomo Zalman Auerbach (20th century Israel), Halichot Shlomo, Tefillah 8:15 footnote 56

הדריך רבינו שלא להרבות בתפלת רבים בפרסום וכו' אם כבר נתיישו הרופאים מלרפאות את החולה בדרכי הטבע, אפילו הוא גברא רבה (וגם ישקלו היטב אם לשנות את שמו), כי אם לא ייענו בתפלתם ולא יתרפא, יש לחוש לרפיון ח"ו בעניני אמונה. והורה לשואלים שבכה"ג יתפללו "שייטב לחולה וייטב למשפחתו" ולא יבקשו דוקא על רפואתו, וד' הוא הטוב בעיניו יעשה.
Our master counseled not to increase public communal prayer, etc. where the doctors had already abandoned hope of healing the ill person naturally, even where it was a great figure (and they should also weigh carefully whether to change his name). If their prayers would not be answered and the patient would not be healed, there is concern, Gd forbid, for weakness of faith. And he instructed those who asked that in such cases they should pray "that He help the patient and help his family", and that they not ask for healing, specifically, and Gd will do that which is good in His eyes.

29. Rabbi Aharon HaLevi (13th century Spain), *Sefer haChinuch* 30

משרשי מצוה זו, לדעת בני אדם ולקבוע בנפשותם ולחזק האמונה בלבבותם, כי הקל ברוך הוא אשר בשמים ממעל, חי וקיים לעד אין קיום כקיומו, וראוי ומחויב עלינו בזכרנו שמו הגדול על מעשינו ועל דבורינו, לזכרו באימה ביראה וביזע... על כן לקבוע הענין הזה בלבבנו ולהיות יראתו על פנינו לחיותנו ולזכותנו, חייבנו במצוה הזאת לבל נזכיר שמו הקדוש לבטלה...

And among the roots of this mitzvah is for people to know and establish in their souls and strengthen their heartfelt faith, that Gd in Heaven above lives eternally and there is no on-going existence like His, and it would be appropriate and obligatory for us, when we mention His great Name for our deeds and in our speech, to mention it with awe and fear and shaking and trembling... Therefore, to establish this in our hearts and for His reverence to be on our faces, giving us life and merit, He obligated us in this mitzvah, lest we mention His sacred Name for no purpose...

30. Ramban (13th century Spain), *Challenges to Rambam's Sefer haMitzvot*, Aseh #5

ואם אולי יהיה מדרשם בתפלה עיקר מה"ת נמנה אותו במניינו שלהרב ונאמר שהיא מצוה לעת הצרות שנאמין שהוא יתברך ויתע' שומע תפלה והוא המציל מן הצרות בתפלה וזעקה.

And if the exegesis of prayer has a biblical root, we will count it in the Rambam's count and say that it is a mitzvah, in a time of troubles, to believe that Gd hears prayer and saves from troubles through prayer and crying out.

31. Rabbi Aharon Lichtenstein (21st century Israel), *The Duties of the Heart and the Response to Suffering*, footnote 23

It is noteworthy that the Ramban speaks of a duty to believe that *tefillah* is efficacious rather than of a duty to pray.

32. Rabbi Shlomo Zalman Auerbach (20th century Israel), *Halichot Shlomo*, *Tefillah* 8:15 footnote 60

רגיל היה רבנו לומר דמ"מ אין להתפלל על החולה בתוך התפלה אלא אם יש לו קשר כלשהו אליו ומרגיש בצער, כי אין לבוא אל המלך – ממ"ה הקב"ה – ללא סיבה וטעדיק על מה שנדחק לבקש עבור זולתו. והי' מספר בענין זה על הגאון מוהרי"ל דיסקין ז"ל, שפעם ביקשו אדם להתפלל בעד חולה, ונענה לו [לאחר שצוהו, כדרכו, להפריש סך מסוים לטובת בית היתומים], וכעבור זמן מה פגשו הגרי"ל ז"ל ושאלו לשלום אותו חולה, וענהו שהבריא כבר בעז"ה, ונתרעם עליו על שלא בישרו על כך והטריחו כל אותו זמן להתפלל עליו, באמרו 'וכי קלה בעיניך בקשה כזו בתפלה, הרי צריכים לחפש ולמצוא בכל פעם סיבה להתפלל (ואף רבינו נתרעם על דבר זה, ופעם נזף בתלמיד שאיחר מלהודיעו על ישועתו בחסדי ד', ואמר: ג' פעמים ביום הנני כואב ומיצר בצרתך, ולמה רק עתה מצאת לנכון להודיעני).

Our master customarily said that one should not pray for an ill person during the amidah unless one has some connection to him, and one feels his pain, for one should not come to the King – the King of Kings, Gd – without a reason and justification for pushing to ask for someone else. He would tell of the Maharil Diskin, that once someone asked him to pray for an ill person, and he agreed [after instructing him, as was his practice, to contribute a particular sum to the orphanage], and after some time the Maharil met him and asked after the ill person's welfare, and he replied that the person had already become healthy, with Gd's help. The Maharil thundered at him for not telling him of this, and burdening him with praying for that person all this time, saying, "Is it light in your eyes, making such a request in prayer? One must seek and find a reason to pray each time!" (And our master also thundered regarding this, and once he rebuked a student who delayed telling him about his salvation through Gd's generosity. He said: Three times each day I pain myself and feel your suffering, and why did you only now decide to tell me?)

33. Rabbi Shlomo Zalman Auerbach (20th century Israel), *Halichot Shlomo*, *Tefillah* 8:15 footnote 56

וכשנתאספו פעם לתפלה עבור חולה במצב בזה הקדים רבנו ואמר: עלינו לדעת שאע"פ שמאמינים אנו בתחית המתים שתהיה בעת שיעלה רצון מאת הבורא ית"ש, אעפ"כ אין אנו מבקשים שיהיה הדבר דוקא עתה. וכיוון שלפי דעת הרופאים רפואת החולה עכשיו היא מעין תחית המתים לכן נקרא פרק תהלים אחד בלבד ונכוין שיהיה לטובת החולה... אבל מ"מ גם במצב זה לא יסיר ח"ו בטחונו בד' שיחוס וירחם עליו ועדיין יש תקוה שירפאהו...

And when they gathered once to pray for an ill person in such a condition, our master began by saying: We must know that although we believe that the resurrection of the dead will happen when Gd wills it, still, we do not ask for this to happen right now. Since the doctors think that healing this patient now would be a sort of resurrection of the dead, we shall recite only one paragraph of Tehillim, and intend that it should benefit the patient... But still, even in this position, one should never remove, Gd forbid, his faith in Gd to have mercy on him. There still is hope that He will heal him...